

mente det ærede Medlem jo selv, at disse Udgifter maatte regnes for særlig at komme de højstbeskattede til gode, de større Ejendomsbesiddere. Jeg tror saaledes, at det kun er i meget begrænset Forstand, at man kan sige, at en Kommunes Befolkning bestaar af et Flertal, der nyder Kommunens Goder, og et Mindretal, der yder. Alle Beboere nyde i Fællesskab Fordelene ved et godt Skolevæsen, det samme gælder om et godt Vejvæsen — vil man endelig nævne nogen, der skulde have særlig Fordel af dette sidste, maa det siges at komme Ejendomsbesidderne til gode —, og hvad Fattigvæsenet angaar, er det heldigvis, og bliver det stadig kun et lille Mindretal, der nyder godt af det, et Mindretal, der aldrig kan komme til at spille nogen Rolle her ved den foreslaaede Valgretsordning. Det ærede Medlem var jo i øvrigt langt ude med at fremmane alle de Nydelser, Flertallet vilde kunne forskaaffe sig paa de andres Bekostning, naar den almindelige Valgrets Repræsentanter bleve andet end som nu et Mindretal, men fik ogsaa sin Andel i Kommunernes Styrelse. Men hvad er det da for Nydelser? Hvad kan da et Sogneraad bevilge af den Slags? Ja, det er ganske vist ikke noget helt nyt, denne Udtalelse om, at fik først den almindelige Valgrets Repræsentanter Adgang til Kommunernes Styrelse, vilde der nydes. Da Landkommunalloven af 1867 var til Behandling her i dette høje Ting, lød der Røster om, at fik vi en Ordning som foreslaaet, da vilde Sogneraadets Medlemmer bevilge sig sely Diæter og saa leve højt paa disse. Men dette er jo ganske umuligt. Det ærede Medlem, som selv er Sogneraadmedlem og Formand for et Sogneraad, kender jo ogsaa meget godt, hvor begrænset i Virkeligheden Sogneraadets Adgang er til at afholde Udgifter uden for de bestemte Omraader, som den almindelige Lovgivning medfører. Det ærede Medlem ved jo meget vel, at der er ingen Adgang for et Sogneraad eller et Sogneraadstflertal til at lade Kommunens Flertal leve højt paa Mindretallets Penge.

Af andre Bemærkninger, der fremkom under Debatten i Gaar, skal jeg nævne Udtalelserne om Amtsraadene og den i Lovforslaget foreslaaede S sammensætning af disse. Det ærede 10de kongevalgte Medlem berørte i sin Tale ikke andre Enkeltheder i Lovforslaget og i hele dets tekniske Bygning end en eneste om Valget af Amtsraad. Det ærede Medlem formente, at der var en formel Fejl i Lovforslagets

Bestemmelse om Valget af Amtsraadets Medlemmer, og ønskede en Ændring deri, idet han formente, at Lovforslaget, saaledes som det lød, vilde give Adgang — en Adgang, som han dog naturligvis ikke mente var tilsigtet — til, at ogsaa Amtmanden skulde med paa Valg, med den deraf følgende Mulighed, at han ikke blev genvalgt og saaledes kom ud af Amtsraadet. Jeg tror nu slet ikke, at en Ændring behøves her. Det ærede Medlem har overset, da han fremsatte denne Indvending mod en Enkelthed i Lovforslaget, at det er ganske det samme, som staaar i den nugældende Landkommunallov. Der hedder det ganske paa samme Maade: Medlemmerne deles med Hensyn til Valget i to Dele o. s. v. Og der har jo dog i den Tid, Landkommunalloven har bestaaet, aldrig rejst sig den Misforstaaelse, at Amtmanden skulde regnes med i den ene eller den anden af disse to Dele og skulde med paa Valg. I øvrigt fremsattes der saavel fra det ærede Medlem som ogsaa fra det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Frijs) Indvendinger over for den foreslaaede S sammensætning af Amtsraadet, idet man mente, at Sogneraadene burde ikke have en saadan Indflydelse paa Amtsraadenes S sammensætning, som her er foreslaaet, da Amtsraadene i mange Tilfælde ere en Appellinstans og overhovedet have det Hverv at vejlede, tilse og rettede Sogneraadene. Men jeg skal dog erindre om, at den nugældende Ordning bestemmer jo allerede, at den større Halvdel af Amtsraadets Medlemmer vælges af Sogneraadenes delegerede. Hvis det altsaa var saaledes, at et Amtsraad, der er udgaaet af Valg af delegerede fra Sogneraadene, ikke skulde kunne udføre den Gerning, som er tildelt Amtsraadet som Sogneraadets Tilsyn og Vejleder, maatte jo allerede nu den større Del af Amtsraadets Medlemmer være inhabile, paa Forhaand ikke egnede til Hvervet, men dette er jo saa langt fra Tilfældet. Naar det ærede 10de kongevalgte Medlem i øvrigt havde meget store Betæneligheder ved nogen som helst Forandring i Amtsraadets S sammensætning og fandt det højst mærkeligt, at et Amtsraad er i det andet Ting benævnt som en meget aristokratisk Forsamling, skal jeg dog erindre det høje Tings Medlemmer om, hvorledes man allerede for lang Tid siden og fra det ærede Medlems Meningsfællers Side har set paa Amtsraadenes S sammensætning. I 1861, da der forelaa et Forslag om en fælles almindelig Overinstans for Land-